

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. София, 02.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 04.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10077** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.84, ал.3 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на К. Ф. А., гражданин на И., чрез адв. Т. И. срещу Решение № 13802/19.09.2023г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците, с което на основание чл.70, ал.1 от ЗУБ му е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения акт поради нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Не са обсъдени и анализирани всички факти и обстоятелства, които са от съществено значение, за да се прецени необходимостта на К. Ф. А. да бъде предоставена исканата международна закрила. Административният орган не сочи никакви примери за различия в изложеното по време на проведените интервюта, което да прави историята на кандидата недостоверна. Всички заключения и най-вече по отношение на истинността на неговата различна сексуална ориентация са необосновани и представляват израз на субективно мнение. Нормата на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ изисква при произнасянето по молбата за статут на бежанец или хуманитарен статут компетентният орган да прецени всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети страни, като не освобождава последният от това му задължение дори при положение, че не кредитира част от представената бежанската история. В оспореният акт формално са цитирани части от справка за И., но отразените в нея факти са крайно недостатъчни, несвързани помежду си и в

голямата си част дават поглед за ирелевантни спрямо представеният от К. Ф. А. казус обстоятелства. Същият е със страх от преследване заради принадлежността му определена социална група - ЛГБТ общността и в тази връзка преценката на обстановката в държавата му на произход е следвало да бъде свързана не само с общи изводи, а с оценка на риска за лицата принадлежащи към тази малцинствена група.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. И.. Поддържа жалбата, моли решението да се отмени и преписката да се върне на ДАБ за ново разглеждане.

Ответникът – Председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, чрез юрисконсулт Г. оспорва жалбата и излага подробни доводи за законосъобразност на обжалваното решение в писмени бележки.

Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

К. Ф. А. от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], И., гражданин на И., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - шиит, семейно положение – неженен е подал молба за международна закрила с вх. № В-13-177 от 30.05.2023 г. на РПЦ - [населено място], до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет. Не е представил официален документ, удостоверяващ самоличността му. Заявява, че е напуснал И. на петнадесети май 2023 г., нелегално с помощта на трафикант и е влязъл в Турция. Твърди, че е останал в [населено място] десет дни, след което на двадесет и осми май 2023г. с помощта на трафикант е преминал през теленото ограждение със стълба не по законоустановения ред на територията на Република България.

Чуждият гражданин мотивира молбата си за международна закрила с проблеми свързани с различната му сексуална ориентация в държавата му на произход. В интервюто от 06.06.2023г. К. Ф. А. разказва, че е напуснал И. от [населено място]. Заявява, че е учил до девети клас и че е работил като сладкар. Съобщава, че не е отбил военна служба, защото в И. няма такава. Твърди, че има заплахата за живота му от официалните власти на И. и че може да бъде арестуван и убит, защото там не е прието да си с различна сексуална ориентация. Посочва, че е в И. има липса на държавна власт. Пояснява, че е бил задържан и бит от властите, защото са разбрали за различната му сексуална ориентация. Изтъква, че родителите му го подкрепят. Обяснява, че семейството му живее в [населено място], И.. В интервюто от 25.07.2023 г. К. Ф. А. променя твърденията си за източника на заплахите към него, заради различната сексуална ориентация. Споделя, че е бил заплашван от терористичните групировки „Х.“ и „Лю А.“ и че официалните власти не са го защитили. Споделя, че родителите му не са против това, че е различен и поради тази причина са му казали да напусне страната.

В проведеното на 25.07.2023 г. интервю К. Ф. А. разказва, че официалното наказание от властите е затвор от три до шест месеца. Заявява, че към момента не получава заплахи, но ако се върне в страната си сигурно ще има такива. Съобщава, че заплахи е получавал от групировките и от граждани на И.. Твърди, че когато е бил на шестнадесет години е разбрал, че е с различна сексуална ориентация и че в И. е имал партньор, но в момента няма. Посочва, че е получавал само заплахи. Пояснява, че ако няма дискриминация и хората не навлизат в личния живот на другите би се завърнал в

държавата си на произход.

В направената му оценка от социален работник с № УП 4875 от 30.05.2023 г. К. Ф. А. е заявил, че е имал кафене и че е бил заплашван поради фамилен спор и че няма нужда от психологическа подкрепа. Твърди, че лично не е подлаган на преследване на основание етническа принадлежност или националност. Посочва, че не е имал проблеми с армията, полицията и официалните власти. Пояснява, че не е бил член нито на политически партии, нито на паравоенни организации.

В оспореното решение на председателя на ДАБ е прието, че молбата на търсеция международна закрила е неоснователна, тъй като чуждият гражданин не обосновава необходимостта от предоставяне на международна закрила и не посочва причини за основателни опасения от преследване. В бежанската му история липсват достатъчно правдоподобни и добре аргументирани твърдения в полза на търсената закрила. В проведените интервюта К. Ф. А. има различия в твърденията си, нелогично и недостоверно звучи заявеното от него, че е с различна сексуална ориентация. Имал е подкрепа от семейството си, но седем години след като е разбрал за различната си сексуална ориентация е напуснал страната си. От това административният орган е стигнал до извод, че твърденията му в проведените интервюта са измислени, за да получи желаната международна закрила.

В хода на административното производство не са установени също и предпоставки за предоставяне статут на бежанец по ЗУБ. Разгледана е общата обстановка в И., като е анализирана информацията в приложената по преписката справка на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ с вх. № ЦУ-933/10.07.2023г. въз основа на това е прието, че за чужденеца съществува реална възможност да се завърне безпрепятствено в И., където да се установи, да живее и работи без да има основателни опасения от преследване или страх за живота му.

При така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи: Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. За предоставянето на статут по ал. 1 е без значение обстоятелството дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Според ал.3 субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата; партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия; недържавни субекти, когато може да бъде доказано, че субектите, посочени в т. 1 и 2, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване.

Съгласно легалното определение по чл.10, пар.1, б.“г“ от Директива 2011/95/ЕС: една група се счита за определена социална група, когато по-специално:

— нейните членове споделят една вродена характеристика или обща история, която не подлежи на изменение, или споделят характеристика или вярване, до такава степен съществени за идентичността или съзнанието, че не би следвало от лицето да се изисква да се откаже от тях, и

— тази група има собствена идентичност в съответната държава, защото е

разглеждана като различна от заобикалящото я общество.

В зависимост от условията, преобладаващи в държавата на произход, специфична социална група може да бъде и група, чиито членове имат като обща характеристика определена сексуална ориентация. Сексуалната ориентация не може да се разбира като включваща деяния, обявени за престъпления от националното право на държавите-членки. Аспектите, свързани с пола, включително и половата идентичност, се отчитат надлежно за определянето на принадлежност към дадена социална група или установяването на характерна черта на такава група.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, или 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Субекти, извършващи тежки посегателства по ал. 1, могат да бъдат: държавата; партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия; недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че субектите, посочени в т. 1 и 2, включително международни организации, не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства.

Оспореното в настоящото производство решение изхожда от компетентен орган, издадено е в изискуемата писмена форма, но е немотивирано, поради което подлежи на отмяна. В решението обаче е обсъдена само общата обстановка в И., изложена в справка от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ с вх. № ЦУ-933/10.07.2023г., която е приложена по делото. Освен за общото положение в страната, в същата справка се съдържа информация за икономическото и обществено-политическо положение в страната по произход на молителя и конкретно в Иракски К., както и състоянието на сигурността в И. и по-специално в С.. Едва в съдебно заседание процесуалният представител на ответника е представил Справка, актуална към 01.12.23г. с вх. № ЦУ-1861, в която е разгледано положението на хомосексуалистите в И. и отношението на Исляма към тях, която е относимата към бежанската история на К. Ф. А. тема, като в мотивите на оспореното решение това положение изобщо не е обсъждано.

Прието е, че бежанската история на К. Ф. А. е противоречива и поради това недостоверна, само защото е напуснал страната си по произход седем години, след като разбрал, че е със хомосексуална ориентация. Това обстоятелство не може да бъде доказателство за недостоверност на твърденията му, тъй като релевантно обстоятелство в случая е не кога е разбрал за различната си ориентация, а действителността на заявените пред интервюиращия орган заплахи, тяхната интензивност, как точно, от кого и кога са били отправени, основателни ли са опасенията от преследване, които са породили у търсещия иракския гражданин. Именно за тези обстоятелства по време на проведените интервюта не са събрани достатъчно данни и не са задавани конкретизиращи, изискващи по-подробни отговори въпроси. В едното интервю молителят заявява, че има заплаха да загуби живота си от официалните власти, защото има различна сексуална ориентация, а това не е прието в И., което съответства на информацията от представената справка за положението на хомосексуалистите в И. (на лист 69): „Възрастни, осъдени за извършване на

извънбрачен секс, включително содомия с друг възрастен могат да бъдат осъдени на до седем години затвор“. Това означава, че хомосексуализмът се преследва и от официалните власти, но това обстоятелство не е изследвано и обсъдено от административния орган, само защото е прието за противоречащо със заявеното в другото интервю от К. Ф. А., че имал отправени заплахи от групировките в И. Х. и Лю А., а официалните власти не са го защитили.

Поради изложеното, административният акт е издаден в нарушение на чл. 35 от АПК и чл.75, ал.2 от ЗУБ, тъй като от административния орган не са изяснени всички факти и обстоятелствата от значение за конкретния случай, а именно, не е изяснена цялата бежанската история на молителя К. Ф. А.. Преписката следва да се върне на органа за ново произнасяне по молбата за международна закрила, който да прецени и съобрази всички относими факти, данни или документи, свързани с личното положение на молителя и с държавата му по произход, включително и като се проведе с него ново, по-задълбочено интервю, за да се провери достоверно и логично ли представя своята бежанска история, като следва тя да се обсъди и във връзка с положението на хомосексуалните в И. по наличните в Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ данни.

Водим от горното, Административен съд София - град, Първо отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба К. Ф. А., гражданин на И. Решение № 13802/19.09.2023г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците, с което на основание чл.70, ал.1 от ЗУБ му е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по молба за международна закрила с вх. № В-13-177 от 30.05.2023г. по описа на РПЦ-С. при съобразяване с указанията, дадени в настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: